

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë
Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 1.10.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka dr Slobodana Andrejevića

Svedok je radio kao lekar internista u Domu zdravlja u Suvoj Reci/Suharekë. Naredbom upravnika Doma zdravlja 22. ili 23. 05.1999. raspoređen je na rad u selu Mušutište/Mushutisht, a od 02. do 11. 06.1999. radio je Domu zdravlja u Prizrenu. Početkom bombardovanja neko iz policije, ne seća se ko, došao je po njega u Dom zdravlja, rekao mu da su pronađena tela i da je potrebo da ih on pregleda i konstatuje smrt. Otišao je na lice mesta, iza neke kuće i tamo video četiri tela u gotovo ugljenisanom stanju. Po izgledu nesagorelih delova tela, zaključio je da jedno od tih tela pripadalo ženskoj osobi. Ne zna da li su lica čija su tela pronađena bila ubijena vatrenim oružjem ili su stradala u požaru. Moguće je da su žrtve bile zarobljene u podrumu kuće koja je gorela. Prilikom pregleda svako telo bilo je obeleženo, fotografisano i svedok je u zapisnik koji je vodilo neko lice iz policije, za koje svedok smatra da je bio istažni sudija, detaljno opisao izgled tela. Zapisnik je vođen na način što je to lice podatke svojeručno upisivalo u svesku. Ne seća se bilo kog od policajaca koji su ga blindiranim džipom dovezli do kuće gde su se tela nalazila.

Pozna je dr Agrona Berishu, ali ga nije viđao nakon objavljivanja bombardovanja. Pozna je dr Bobana Vuksanovića, koji je pre rata bio upravnik Doma zdravlja, a za vreme rata komandant TO za pozadinsko snabdevanje. Svedok sa pseudonimom A je od detinjstva bio njegov pacijent i bio je dobrog zdravlja.

Prilikom pregleda tela neko od prisutnih policajaca snimao je i pravio skicu lica mesta. Pozna je Todora Jovanovića, optužene Repanovića i Jovanovića, Miroslava i Zorana Petkovića i Ramiza Papića, ali se ne seća da li su oni prisustvovali pregledu tela. Ne seća se da ga je optuženi Slađan Čukarić pozvao da ode i izvrši pregled tela. Optuženi Milorad Nišavić je pre rata bio nizak i puniji, nosio je brkove, radio je u Službi državne bezbednosti, a imao je i zdravstvenih problema. Ne pozna je optuženog Radoslava Mitrovića. Izraz *Čegar* je čuo tokom rata, i to na radio stanicama policajaca koji su u Dom zdravlja dovodili ranjenike. Ne seća se da je početkom rata neko od pripadnika policije bio ranjen. Iz svog stana mogao je da vidi da su gorele neke kuće u Suvoj Reci/Suharekë.

Nikog od stradalih ljudi, čija je tela pregledao, nije poznao ranije.

Zna da su na benzinskoj pumpi radila trojica Albanaca od kojih je poznao Jashara, za čije je ubistvo saznao kasnije, tokom suđenja pred Haškim tribunalom. Tokom rata nije primetio da Jashar ne radi na pumpi.

Zna za kolone Albanaca koji su napuštale Suvu Reku/ Suharekë, ali ne zna zašto su to činili. Sa dr Bobanom Vukasnovićem nikada nije pričao o nekom stradanju. Ordinacija u kojoj je radio bila je na spratu Doma zdravlja, u prizemlju se nalazila zubarska ordinacija, dok je u podrumu bilo sklonište. U okolini Doma zdravlja niko nije držao stražu. Lekari nisu dobili nikakva uputstva o ponašanju u ratnim uslovima. Zna za ubistvo izvesnog Lazića, a nije mu poznato da je u vezi sa njegovim ubistvom ubijeni neki Albanci. Nije mu poznato da je početkom bombardovanja, neko iz porodice Trajković bio angažovan u komunalnom preduzeću.

Poznaje Avdiju Berishu koji je ranije radio u Domu zdravlja, ali ga nakon početka bombardovanja nije viđao i ne zna šta se sa njim dešavalo. Nakon početka bombardovanja niko od Albanaca nije dolazio na posao.

Ne zna da je na početku bombardovanja bilo otmica, nestanka i ubistva nekih Albanaca. Vozila misije OEBS-a viđao je na raznim mestima, pa i ispred hotela *BOSS*.

Početkom rata prisustvovao je još jednom pregledu tela - na velikom groblju u centru Suve Reke/Suharekë, kada je pregledao ukupno šest tela. Tada je bio u pratnji policajca Todora Jovanovića. Tela su na groblje donela lica iz komunalnog preduzeća, ne seća se tačno ko. I prilikom tog pregleda, svedok je sačinio zapisnik. Zna ko je Spira iz Suve Reke/Suharekë, ali ne zna da li je ta osoba prisustvovala pregledu i sahrani leševa na groblju. Pregledom je utvrdio da se radi o telima muškaraca, da su nastradala dejstvom vatrenog oružja, te da je na svakom telu bilo više prostrelnih rana. Tela su bila u civilnoj odeći. Lična dokumenta pronađena su samo kod starijeg muškarca i iz istih je utvrđeno da je iz sela Krušice/Krushic. Pet tela je pregledano i sahranjeno jednog dana, dok je šesto telo – koje je pripadalo mlađoj muškoj osobi i imalo jednu prostrelnu ranu u predelu stomaka pregledano i sahranjeno dan kasnije. Šesto telo svedok je pregledao u sporednoj ulici u blizini groblja.

Svedok je takođe prisustvovao pregledu tela Bogdana Lazića i dr Bobana Vuksanovića koji su obavljani u prostorijama Doma zdravlja. Ne može da objasni okolnost da je, tokom rata, pregled tela ubijenih Srba vršen u Domu zdravlja, dok je pregled ubijenih Albanaca vršen na drugim mestima.

Fond za humanitarnu pomoć